

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته پاتریک مارتن
برگردان از: حمید محوی
سوم مارچ ۲۰۱۲

شورش افغانستان علیه اشغالگران امریکائی





تظاهرات توده ئی علیه قرارگاه های نظامی ایالات متحده و ناتو در سر تا سر هفته گذشته در افغانستان پس از سوزاندن چند نسخه قرآن در پایگاه هوایی بگرام نشانه تنفر عمیق مردم افغانستان علیه اشغال سرزمینشان توسط ایالات متحده است که اکنون وارد یازدهمین سال می گردد.

پس از این که چند کارگر ناظر سوختن چند نسخه قرآن بودند، خبر این واقعه با شتابی بی سابقه در تمام افغانستان منتشر شد. پایگاه های امریکائی و قرارگاه های ناتو حتی در شهرهایی مانند کندوز، که خیلی دور از مرکز فعالیت های طالبان در جنوب افغانستان واقع شده است، مورد حمله قرار گرفت. مقالات روزنامه ها حاکی از خصومت بی سابقه مردم افغانستان علیه نیروهای اشغالگر بوده اند. چنین واکنشی حتی بین پولیس و سربازان رژیم دست نشانده حامد کرزی نیز دیده شده است.

واشینگتن پست از دو پولیس افغان در یکی از نقاط کنترل کابل گزارش داده است: یکی از آنها گفت: «افغان ها و جهان مسلمان باید علیه بیگانگان به پا خیزند. صبر ما به پایان رسیده.» و همکار او در ادامه اضافه کرد: «ما هر دو به نیروهای نظامی بیگانه حمله خواهیم کرد.»

حادثه کاملاً معنی داری که به وقوع پیوست، قتل یک سرهنگ و یک فرمانده امریکائی در مرکز فرماندهی و کنترل وزارت امور داخله افغانستان توسط یک افسر افغانی بود. یعنی مکانی که می بایستی امن ترین مکان در کابل باشد. دو افسر امریکائی در گفت و گو با افسر افغانی قرآن را به ریشخند گرفته بودند. این افسر جوان افغانی بعداً شناسائی شد، او عبدالصیور نام دارد و ۲۵ ساله است. عبدالصیور در مجموع هشت تیر به آنها شلیک می کند و موجب مرگ هر دو افسر امریکائی می شود.

عبدالصبور بی هیچ مشکلی از وزارت خانه ای که قویا تحت حفاظت می باشد، خارج می شود، و همین موضوع نشان می دهد که خیلی ها از حرکت او طرفداری کرده اند.

اعتراضات توده های مردم علیه اشغالگران افغانستان عرق سردی بر پیکر قدرت های اشغالگر نشانده است. تمام مشاوران نظامی امریکا فورا از وزارت خانه های افغانستان فراخوانده شدند، المان و فرانسه نیز همین کار را انجام دادند. در طرح ستراتیژیک دولت اواما که پیش بینی شده بود که در جنگ علیه طالبان، نقش اول به رژیم دست نشانده کرزی واگذار شود، نقش بر آب شد، و با بروز چنین رویدادی از هم فروپاشید. در مورد خود شخص کرزی که با اشغال افغانستان توسط ایالات متحده به عنوان شهردار کابل برگزیده شد بود، اکنون به عنوان ایزار اشغالگران بیگانه مورد نفرت و تحقیر عمومی و حتی مورد نفرت و تحقیر پولیس هائی است که معمولا باید در خدمت خود او باشند.

بی حرمتی به نسخه های قرآن در بگرام به شکل اجتناب ناپذیری حاکی از ارتجاعی بودن اشغال افغانستان توسط ایالات متحده است، جنگی تجاوزکارانه علیه مردم افغانستان و خلاف موضع گیری طیف وسیعی از طبقه کارگر در امریکا و اروپا.

کشورهای عضو ناتو تنها به اساس دروغ پردازی و شست و شوی مغزی در سطح عمومی توانستند سربازانشان را به چنین جنگی گسیل دارند. به سربازان امریکائی گفته بودند که جنگ علیه شورش های مردمی در افغانستان در پیوند با «جنگ علیه تروریسم» است، و در نتیجه، با حمله به افغانهایی که علیه اشغال کشورشان مبارزه می کنند، آنها تروریست هائی را از بین می برند که مسوول حادثه روز ۱۱ سپتمبر هستند.

این جنگ که بی گمان از نوع استعمار نوین و جنایتکارانه است، به شکل اجتناب ناپذیری به اعمال وحشیانه ای می انجامد که نمونه آن را در ویدئوئی دیدیم که چند سربازان نیروی دریائی امریکا را نشان می داد که روی اجساد افغانهایی که تازه کشته بودند، می شاشیدند، و نمونه دیگر این گونه اعمال وحشیانه کشتار غیر نظامیان افغان توسط سربازهای بریگاد «استرایکر» است که انگشتان و دیگر اعضای بدن قربانیانشان را بریده و به عنوان یادگار نگهداشته بودند.

این نوع رویدادها به مجموعه جنایات و اعمال شقاوت آمیز روزمره افغانستانی تعلق دارد که تحت اشغال امپریالیست ها اداره می شود. حملات هوائی ناتو دائما ده ها شهر و شهرک غیر نظامی بی گناه را به زغال تبدیل می کند، نیروهای ویژه امریکائی دائما شبانه در خانه ها را می شکنند و با اشغال خانه ها موجب هراس خانواده های افغانی می شوند. نیروهای ویژه روی بازداشت ها و زندانها و شکنجه هزاران نفر نظارت داشته اند.

بخش مهمی از مسوولیت چنین جنایاتی به عهده جهان سیاست است که احساسات توده های ضد جنگ را به سوی حزب دموکرات منحرف کردند. بارک اواما در سال ۲۰۰۸ به عنوان مخالف جنگ در عراق در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کرد، و در عین حال جنگ در افغانستان را ادامه داد. از این تاریخ به بعد، یعنی با ورود اواما به کاخ سفید، شمار سربازان امریکائی در افغانستان سه برابر شد، و سال به سال به شمار قربانیان غیر نظامی افغانی افزوده گردید.

جنگ در افغانستان نشان داد که حزب دموکرات نیز به همان اندازه حزب جنگ و تجاوز امپریالیستی است که حزب جمهوری خواه.

جنگ کيفرخواستى است كه نه تنها عليه دولت اوباما بلكه عليه تمام سازمان هاى «چپ» ليبرال و سوسياليست هاى دروغى به دادگاه تاريخ سپرده مى شود كه اوباما را به عنوان آلترناتيو «ضد جنگ» در مقابل بوش و جمهورى خواهان مطرح كردند كه از هم اكنون به اردوى انتخاباتى اوباما در سال ۲۰۱۲ پيوسته اند. خاستگاه اجتماعى جريان ضد جنگ در احزاب سياسى نيست بلكه در طبقه كارگر بين المللى است. كارگران ايالات متحده و تمام كارگران جهان بايد ترك فورى و بى قيد و شرط نيروهاى امريكائى و ناتو از افغانستان اشغال شده را درخواست كنند. كارگران جهان بايد مسؤولان اين جنايات جنگى و اشغال افغانستان را شناسائى کرده و در دادگاه محاكمه كنند و بايد بخواهند كه خسارت وارد آمده به مردم افغانستان جبران گردد.

, paru le 27 février 2012 [WSWS](#) Article original,

, Le 1 mars 2012 [Mondialisation.ca](#)

[wsws.org](#)

منبع:

<http://www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=29569>

گاهنامه هنر و مبارزه

۲ مارچ ۲۰۱۲

اشغالگران امپرياليست در افغانستان قرآن را به آتش كشيدند و سربازان نظام سرمايه دارى جهانى و آنهائى كه حافظ مالكيت خصوصى بر وسايل توليد هستند و به بهانه مبارزه با تروريسم به افغانستان آمده بودند خودشان همان تروريستى از آب درآمدند كه بايد نابود مى شدند و بايد براى ابد نابودشان كرد ولى تا زمانى كه از بين نرفته اند مردم بى گناه افغانستان و بيچارستان هاى ديگر را مى كشند و بر اجساد قربانيان شان مى شاشند